МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Братусь Ганна Анатоліївна — завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (*протокол № 9 від 29.10.25*)

ІІІ Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0419-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025

Наконечний Олександр Олександрович
Цифрова трансформація як інструмент удосконалення земельного управління 140

Фірстенко Олександр Володимирович
Інтелектуальні системи підтримки управлінських рішень
у сфері людського капіталу: перспективи для України 142

Муравйова Ірина Анатоліївна, Шевчук Юрій Володимирович
Стратегічне управління в умовах нестабільності ринку та глобальних криз 145

Муравйова Ірина Анатоліївна, Опанасенко Тетяна Юріївна
Управління персоналом як чинник конкурентоспроможності агробізнесу 147

Мазур Юлія Володимирівна, Пиндюр Володимир Віталійович
Підприємницькі стратегії сталого розвитку бізнесу
в Україні 149

Мазур Юлія Володимирівна, Мойсеєнко Кирило Олексійович
Цифрова трансформація бізнесу як інструмент підвищення
ефективності управління 151

Козлова Алла Іванівна, Галлєр Руслан Романович
Система нематеріальної мотивації як чинник підвищення
продуктивності праці 153

Братусь Ганна Анатоліївна,
Журавльова Олена Олександрівна
Самоменеджмент у системі корпоративної культури організації 155

Братусь Ганна Анатоліївна, Войналович Світлана Володимирівна
Стратегічне планування діяльності аграрного підприємства:
формування іміджу менеджера організації 159

Bratus Nikita Oleksandrovych
Managing remote teams in it projects: challenges and strategic solutions 162

Костюков В'ячеслав Олександрович
Вектори розвитку публічної служби в Україні: антикорупційний вимір 164

Сакун Олександра Сергіївна
Сучасні тренди цифровізації глобального бізнесу 166

Чорнописький Валерій Іванович
Сутність та класифікація принципів державного управління
у сфері матеріального забезпечення військ 169

Мартинюк Анастасія Юріївна, Кривоберець Марина Миколаївна
Сутність інноваційних процесів в розвитку туристичної індустрії 173

Скороход Аміна Олександрівна, Кривоберець Марина Миколаївна
Інструменти підтримки та стимулювання розвитку
туристичної галузі України в умовах війни 176

Попов Володимир Володимирович
Особливості трансформації систем мотивації праці
під впливом інтелектуальних технологій управління бізнесом 178

2. *Bratus H., Borodina O, Udovychenko V., Kaczmarzewski S., Kostrychenko V., Koval V.* (2022) Renovation management of the national economy in ensuring energy decentralization. *Polityka Energetyczna – Energy Policy Journal*. 25(2). P. 67–84.
3. *Скиба, Г. І., Братусь, Г. А., Кривоберець, М. М.* Система управління конкурентними перевагами підприємства в сфері інформаційних технологій. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки*. 2025. № 2 (78). С. 124–132.

КОСТЮКОВ В'ячеслав Олександрович
аспірант кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональна Академія управління персоналом
https://orcid.org/0009-0009-8350-3298

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ: АНТИКОРУПЦІЙНИЙ ВИМІР

Актуальність теми зумовлена тим, що сучасний розвиток України нерозривно пов'язаний з якістю та ефективністю публічної служби. В умовах інтеграції до європейського простору та посилення демократичних цінностей, вдосконалення державної служби стає одним із ключових пріоритетів. Особливе місце в цьому процесі займає боротьба з корупцією, яка розглядається не просто як окремий напрям політики, а як фундаментальний вимір модернізації публічного управління.

Мета дослідження — дослідити антикорупційний вимір, що визначає основні вектори розвитку публічної служби, оскільки лише за умов подолання корупції можливо забезпечити прозорість, відповідальність та довіру громадян до державних інституцій.

Протягом останніх років було ухвалено низку нормативно-правових документів для удосконалення антикорупційної політики. Синхронний аналіз соціально-економічних та соціально-політичних чинників корупції в Україні свідчить про недостатню безпеку й непослідовність, формальний підхід до формування та реалізації антикорупційних заходів; боротьба з корупцією здійснюється на широкій інституційній платформі; недостатня підтримка громадських антикорупційних ініціатив з боку держави призводить до поверхневого усвідомлення проблеми та боротьби лише з наслідками корупції, а не з її першопричинами; непрозорість у процесах приватизації та необґрунтоване надання економічних пільг створює сприятливе середовище для корупції; юридичні прогалини та суперечності в законах унеможливлюють дієвий контроль за чиновниками та надійний захист від корупції [3, с. 125].

Запобігання корупції в публічній службі базується на використанні інструментів, що мінімізують ризики зловживання службовим становищем, та

на впровадженні практик, які забезпечують абсолютну прозорість функціонування державних інституцій.

Ефективні державні антикорупційні ініціативи повинні фокусуватися на інформаційній складовій: на залагодженні відкритих інформаційних потоків, проведенні роз'яснювальної роботи та створені сприятливого комунікаційного середовища. Це сприятиме формуванню незалежної громадської думки та активній участі суспільства в антикорупційному діалозі. Відкритість даних та інформування громадськості є інструментом для встановлення ефективного зворотного зв'язку, який сприяє залучення громадян до процесі держаного управління. Такий механізм дозволяє адекватно реагувати на корупційні прояви та раціонально впливати на них, що є необхідною умововю для ефективного запобігання корупції.

Аналіз показує низький рівень взаємодії між суб'єктами протидії корупції, що сприяє зниженню її ефективність та одночасно посилює строки досягнення завдання з подолання/зменшення рівня корумпованості. Ця ситуація обумовлена присутністю автентичного дублювання повноважень суб'єктів протидії корупції передусім у питаннях формування антикорупційної політики, здійснення розслідувань та відсутністю державних стимулів для колаборації [1, с. 219].

У наукових підходах [2, с. 276] слушно зазначається про доцільність підвищення рівня підзвітності та прозорості діяльності органів публічної влади шляхом оптимізації процедур зовнішнього та внутрішнього аудиту. Ключове значення у боротьбі з корупцією відводиться інституційній спроможності антикорупційних органів. Для цього потрібно забезпечити їх незалежність, покращити фінансування та підвищити рівень професіоналізму їх спеціалістів.

Адаптація до міжнародних стандартів, впровадження сучасних технологій, забезпечення підзвітності та прозорості органів публічної влади є ключовими детермінантами для ефективного подолання корупційних діянь. Критичну роль у побудові ефективної та прозорої системи державного управління також відіграє формування культури нетерпимості до корупції у суспільстві [2, с. 276].

Для зниження рівня корупції держава має бути зацікавленою у співпраці з громадськістю та брати до уваги, що актуальними організаційно-правовими аспектами ефективної участі громадян з приводу формуванні та втілення антикорупційної політики є: по-перше, забезпечення прозорості діяльності органів влади, своєчасного інформування громадян щодо управлінських рішень, детальне роз'яснення майбутніх планів, забезпечення права громадян на доступ до публічної інформації; по-друге, удосконалення існуючого антикорупційного законодавства, що забезпечує результативні механізми участі громадян у формуванні та втіленні державної антикорупційної політики; потретеє, формування умов для виконання антикорупційної експертизи громадськістю відносно виявлення у положеннях нормативно-правових актах (їх проєктах) корупційних ризиків; по-четверте, створення умов для існування стійких форм ефективного діалогу між владою та громадськістю стосовно формування та впровадження державної антикорупційної політики на заса-

дах партнерства та взаємодії; по-п'яте, здійснення заходів, спрямованих на інформування громадськості щодо питань запобігання та протидії корупції, які сприяють формуванню у свідомості громадян нульової толерантності до корупції, впровадження заходів, що мотивують пошук, одержання, опублікування та поширення інформації про корупцію у межах закону [4, с. 181–182].

Відновлення довіри до влади, залучення громадськості до антикорупційних заходів і справжнє партнерство між ними — це ключові фактори. Вони дозволять використовувати інтелектуальний потенціал суспільства для прийняття ефективних рішень, що, у свою, чергу, оптимізує антикорупційну політику та створює додаткові раки для запобігання корупції.

Таким чином, для успішної боротьби з корупцією необхідний комплексний, інституційний підхід, який включає в себе не лише зміну законів, а й посилення прозорості та доброчесності, залучення громадськості та боротьбу з першопричинами, а не лише з проявами корупції. Саме такий підхід допоможе відновити довіру суспільства до державних інституцій, забезпечити ефективне функціонування публічної служби та створити міцну основу для сталого розвитку України.

Література

1. *Лук'янова Г. Ю.* Сучасні підходи до класифікації суб'єктів протидії корупції в Україні. *Юридична наука*. № 3(105). 2020. С. 211–221. DOI: 10.32844/2222-5374-2020-105-3.27
2. *Омельченко І. О., Яра О. С.* Адміністративно-правовий механізм запобігання та протидії корупції на публічній службі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 7. С. 274–276. URL: http://lsej.org.ua/7_2024/68.pdf DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-7/66
3. *Скобіна І. І., Дубич К. В.* Організаційно-правові засади запобігання корупції в державному управлінні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 8. С. 120–126.
4. *Хабарова Т. В.* Роль громадянського суспільства у запобіганні та протидії корупції. *Вісник Харківського національного ун-ту ім. В. Н. Каразіна*. Серія "Право". 2023. Вип. 35. С. 178–184. DOI: https://doi.org/10.26565/2075-1834-2023-35-20

САКУН Олександра Сергіївна

д-р екон. наук, доц., проректорка з навчально-методичної та виховної роботи, професорка кафедри бізнесу, адміністрування та права
ЗВО "Університет трансформації майбутнього"

СУЧАСНІ ТРЕНДИ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ГЛОБАЛЬНОГО БІЗНЕСУ

Глобальний бізнес передбачає діяльність компаній на міжнародних ринках із залученням ресурсів, капіталу, робочої сили, технологій та управління.